

Hvad er man sikker paa ?

Saa lidet! Descartes siger, at man skal tvivle om alt, endog om Museets Udsmykning er Kunst. Selv paa Museet er man ikke længere sikker, efter at Hintzes Nyindretninger har forstyrret de fjærneste Ravnekroge. Om kort Tid er de til Stede værende næppe heller sikre paa deres Ben, og ingen kan da forlade Landet, da der er Udførselsforbud for fortinnet Blik. Opmærksomheden henledes derfor paa nedenstaaende Ting, der endnu er sikre:

Mel.: „Bli'er det ikke mig, bli'er det en anden.“

Petroleum fra danske Kilder,
Derpaa har Milthers faaet Patent.
Men Rusland den i Skygge stiller,
Syn's Nørregaard, det er bekendt.
Han derfor nu forlader Landet,
Og Russisk — sikkert snart kan han 'et:.....
Om ej i Aar, saa dog et andet,
Det er man altid sikker paa!

Det ofte kan en Mand forstyrre,
At Fyr med Eg han finde vil.
Saa er man færdig helt med Fyrre,
Og der maa nye Navne til.
„Tepido-subhumid“ blandt andet
Vil Victor Madsen have dannet.....
Bli'er det ej det, bli'er det et andet,
Det er man altid sikker paa!

Det mange Gange Kval forvolder
Og sætter vor Forstand paa Spil,
At Klinterne slaar deres Folder,
Som de engang har Lyst dertil.
Hvordan er da de Klinter dannet?
Er det af Isen eller Vandet?
Si'er Hintze ét, si'er Nordmann andet,
Det er man altid sikker paa!

En Dag, som Nordmann staar og graver,
Han finder sig et lille Ben.
Da dermed Jessen han begaver,
Til Svar er denne ikke sen:
„Det Ben, som laa med Daadyr blandet,
Maa stamme fra en Hval fra Vandet!“
Er det ej sandt, er det no'et andet,
Det er man altid sikker paa!

Og ét skal endnu blot jeg vise,
af hvad er sikkert denne Gang.
Det er — til alle Gæsters Lise —
At det er Slut med denne Sang.
For nu er Bægret fyldt til Randen,
Og jeg gaar næsten fra Forstanden
Om ikke jeg, saa dog en anden,
Det er jeg ganske sikker paa.